

Aktualności MSSF

Postępy w pracach nad kompleksowym standardem dotyczącym instrumentów finansowych

W tym numerze:

- 1 Projekt MSSF 9**
Postępy w pracach nad kompleksowym standardem dotyczącym instrumentów finansowych
- 3 Projekt RMSR dotyczący przychodów**
Rady robią postępy w pracy nad projektem dotyczącym przychodów
- 6 MSR 19 i stopy dyskontowe**
Komisja ds. interpretacji debatuje nad definicją „wysokiej jakości”
- 7 Utrata wartości aktywów niefinansowych**
Wartość firmy i aktywa trwałe pozostają niezmiennie pod lupą regulatorów
- 9 Wiadomości z Cannon Street**
- 14 Alfabet MSSF: „P” jak „przedsięwzięcie”**
- 16 2012 – rok prorocत्व**
- 17 Kontakt**

Prace nad projektem standardu MSSF 9 nadal posuwają się do przodu, mimo że jednolicenie z RSRF (ang. FASB) jest spodziewane tylko w niektórych obszarach. Tina Farington przygląda się temu, w jakim stadium projekt znajduje się dzisiaj i czego możemy się spodziewać w roku 2013.

W listopadzie 2012 r. RMSR (ang. IASB) opublikowała projekt standardu do dyskusji (ang. exposure draft) proponujący ograniczoną liczbę zmian do modelu klasyfikacji i wyceny zawartego w MSSF 9, pierwotnie opublikowanym dwa lata wcześniej.

Każda faza projektu MSSF 9 znajduje się obecnie na innym etapie prac. Projekt podzielony jest na trzy główne „fazy”:

1. klasyfikacja i wycena,
2. utrata wartości; oraz
3. rachunkowość zabezpieczeń.

Makrozabezpieczenia są objęte oddzielnym projektem.

Faza 1: Klasyfikacja i wycena

RMSR pierwotnie zamknęła fazę prac nad modelem klasyfikacji i wyceny aktywów finansowych w listopadzie 2009 r. Następnie w listopadzie 2010 r. zamknięto fazę prac nad zobowiązaniami finansowymi i usuwaniem instrumentów finansowych z bilansu. Łącznie fazy te składają się na MSSF 9 „Instrumenty finansowe (2010)” („MSSF 9”).

Pod koniec roku 2011, RMSR zdecydowała się rozważyć ograniczone zmiany do modelu klasyfikacji i wyceny w następujących celach:

- zająć się praktycznymi problemami z zastosowaniem standardu zgłaszanymi przez strony zainteresowane, które przyjęły lub przygotowują się do przyjęcia MSSF 9;
- zastanowienia się nad powiązaniem z projektem dotyczącym ubezpieczeń z uwagi na to, że dalsze obrady posunęły się znacznie naprzód; oraz
- rozważenia możliwości ograniczenia różnic pomiędzy modelami RSRF i RMSR.

Od tego czasu RMSR i RSRF prowadzą dalsze prace wspólnie. Projekt do dyskusji RMSR opublikowany w listopadzie 2012 r. proponuje szeroko ujednolicone podejście dla inwestycji dłużnych, natomiast inne aspekty projektu nie zostały ujednolicone (na przykład model dla inwestycji kapitałowych). RSRF planuje publikację projektu do dyskusji w I kwartale 2013 r.

Znaczące propozycje w projekcie do dyskusji opublikowanym przez RMSR to między innymi:

- wprowadzenie trzeciej kategorii klasyfikacji dla instrumentów dłużnych (wyceniane w wartości godziwej przez pozostałe całkowite dochody);

- wyjaśnienie modelu biznesowego dla istniejącej kategorii wyceny wg amortyzowanego kosztu;
- wyjaśnienie testu umownych przepływów pieniężnych;
- następstwa wprowadzenia ograniczonych zmian; oraz
- zmienione wytyczne dotyczące okresu przejściowego.

Pozostałe obszary MSSF 9 pozostają niezmienione. Więcej informacji na temat propozycji i ich skutków można znaleźć w naszej publikacji „Przewodnik praktyczny - Ograniczone zmiany do modelu klasyfikacji i wyceny wg MSSF 9” (Limited amendments to the IFRS 9 classification and measurement model). Termin zgłaszania uwag do projektu do dyskusji upływa 28 marca 2013 r.

Faza 2: Utrata wartości

Jednym z bardziej istotnych problemów, jakie pojawiły się w wyniku kryzysu finansowego, jest to, że straty są ujmowane „w zbyt niskich wartościach i za późno”. Mimo, że utrata wartości była podawana jako priorytet w procesie ujednolicania standardów, w sierpniu 2012 r. RMSR i RSRF zdecydowały, że będą szukały innych rozwiązań kwestii utraty wartości. RMSR potwierdziła ostatnio swój plan finalizacji modelu „trzech koszyków”. Mianowicie:

- „Koszyk pierwszy” – w początkowym ujęciu aktywa finansowe są wykazywane tutaj, a odpisy z tytułu utraty wartości będą ujmowane tylko dla tych aktywów, w przypadku których występuje prawdopodobieństwo zrealizowania straty w ciągu pierwszych dwunastu miesięcy.
- „Koszyk drugi/trzeci” – aktywa finansowe przenosi się do drugiego koszyka (jeżeli przenosi się je jako cały portfel) lub do trzeciego (jeżeli przenosi się je pojedynczo) w przypadku, gdy ich jakość kredytowa znacznie się pogorszyła od momentu początkowego ujęcia. W momencie reklasyfikacji wykazuje się

straty spodziewane przez cały okres istnienia aktywów. Odsetki wykazuje się w kwocie netto dla podzbioru aktywów w koszyku drugim/trzecim w przypadku, gdy wystąpiły przesłanki utraty wartości zgodnie z MSR 39.

Kluczowe osądy, jakie muszą być podejmowane w przypadku modelu „trzech koszyków” obejmują sposób ustalenia prawdopodobieństwa straty w terminie najbliższych dwunastu miesięcy oraz tego, kiedy następuje przeklasyfikowanie aktywów pomiędzy koszykami (tzn. co stanowi „znaczące pogorszenie”).

RMSR planuje poddać ten model pod dyskusję w I kwartale 2013 r. RSRF opracowała model, który w efekcie będzie skutkowało wykazywaniem strat spodziewanych przez cały okres istnienia aktywów w odniesieniu do wszystkich aktywów finansowych w momencie ich początkowego ujęcia. Zważywszy na to, jak rozwiązanie to różni się od aktualnych propozycji RMSR, może się nie udać ujednoczenie zasad dotyczących utraty wartości.

Faza 3: Rachunkowość zabezpieczeń

RMSR planuje opublikować ostateczny standard dotyczący rachunkowości zabezpieczeń w I kwartale 2013 r. We wrześniu 2012 r. RMSR opublikowała projekt z dłuższym okresem na jego przegląd pod kątem „fatalnych w skutkach błędów”, głównie w celu uzyskania opinii co do wykonalności modelu w praktyce.

Celem obecnych propozycji jest zmniejszenie liczby szczegółowych zasad powodujących duży stopień skomplikowania oraz wysokie koszty rachunkowości zabezpieczeń wg MSR 39 oraz lepsze zgranie rachunkowości zabezpieczeń z praktyką w zakresie zarządzania ryzykiem. Kluczowe propozycje są następujące:

- rozluźnienie wymogów w zakresie oceny efektywności zabezpieczeń, a co za tym idzie prawa do stosowania rachunkowości zabezpieczeń,
- usunięcie niektórych ograniczeń decydujących o tym, co może być ustanowione jako pozycja zabezpieczana, oraz
- rozluźnienie zasad stosowania nabytych opcji i niepochođnych instrumentów finansowych jako instrumentów zabezpieczających.

Proponowany standard, po jego ukończeniu, powinien być szczególnie korzystny dla spółek prawa handlowego. Więcej informacji na temat proponowanego modelu można znaleźć w naszym biuletynie „Na gorąco”: „RMSR publikuje projekt standardu na temat rachunkowości zabezpieczeń” z 7 września 2012 r.

Data wejścia w życie

Data wejścia w życie MSSF 9 została już raz odłożona na 1 stycznia 2015 r. Okaże się, czy czas przeznaczony na ukończenie zaproponowanych przez RMSR zmian do MSSF 9 spowoduje dalsze opóźnienie, tym bardziej że wszystkie trzy fazy muszą być zamknięte, zanim jednostki będą mogły przyjąć znowelizowaną wersję MSSF 9.

Unia Europejska (UE) nie zatwierdziła jeszcze MSSF 9, co oznacza, że jednostki prowadzące sprawozdawczość według MSSF w UE nie mogą zastosować go wcześniej. UE zastrzegła, że podejmie decyzję w sprawie zatwierdzenia standardu dopiero po zakończeniu całości wytycznych dotyczących instrumentów finansowych, w tym również makrozabezpieczeń.

RMSR poprosi strony zainteresowane o opinie w sprawie nakładu pracy niezbędnego do wdrożenia „nowego” MSSF 9 i zastanowi się, czy konieczna jest zmiana daty wejścia w życie.

Rady robią postępy w pracy nad projektem dotyczącym przychodów

Projekt RMSR (ang. IASB) i RSRF (ang. FASB) dotyczący przychodów posunął się o krok naprzód dzięki podjęciu decyzji w sprawie kluczowych aspektów propozycji.

RMSR i RSRF („Rady”) podjęły wstępne decyzje na zebraniach listopadowym i grudniowym w sprawie zmiennego wynagrodzenia, ściągłości należności, licencji, alokacji ceny transakcyjnej, umów pakietowych oraz kosztów pozyskania kontraktu.

Kluczowe decyzje

Ograniczenie dotyczące ujmowania przychodów z tytułu zmiennego wynagrodzenia

Rady wyjaśniły cel ograniczenia regulującego moment, w którym należy ujmować przychody

z tytułu zmiennego wynagrodzenia.

Kierownictwo powinno:

- ujmować przychody w miarę realizacji zobowiązań do wykonania określonych świadczeń, wyłącznie do wysokości kwoty, co do której jednostka jest pewna, że nie ulegnie ona znaczącemu odwróceniu w przyszłości oraz
- ocenić swoje doświadczenie z podobnym rodzajem zobowiązań do wykonania określonych świadczeń i ustalić, czy w oparciu o to doświadczenie jednostka nie spodziewa się znaczącego odwrócenia w łącznej kwocie ujętych przychodów.

Obecnie ograniczenie ma być oceniane w ramach wyceny ceny transakcyjnej, nie zaś jako ograniczenie dotyczące ujmowania stosowane po alokacji ceny transakcyjnej. Rady spodziewają się, że kwota i terminy ujmowanych przychodów będą takie same, bez względu na to, w którym momencie zastosuje się ograniczenie.

Rady usunęły wyjątek, który ograniczał wysokość ujmowanych przychodów z licencji na własność intelektualną, jeżeli wielkość płatności różni się zależnie od poziomu późniejszej sprzedaży klienta (na przykład tantiemy zależne od wysokości sprzedaży). Jeżeli wielkość wynagrodzenia jest wysoce podatna na czynniki, na które jednostka nie ma wpływu, doświadczenie jednostki w ustalaniu cen transakcyjnych może nie być pomocne w przewidzeniu wyników.

Czynniki te mogą na przykład obejmować działania osób trzecich, takie jak poziom sprzedaży klientów jednostki.

Ściągalność należności

Początkowa i późniejsza utrata wartości należności klientów powinna być prezentowana, o ile jest istotna, jako koszt w oddzielnej linii sprawozdania z całkowitych dochodów. Linia ta powinna znajdować się pod marżą brutto, a nie jako pozycja sąsiadująca z przychodami (jak zaproponowano w projekcie do dyskusji w 2011 r.). Decyzja ta ma zastosowanie do wszystkich kontraktów z klientami, niezależnie od tego, czy zawierają istotny element finansowania.

Rady potwierdziły, że ściągalskość nie powinna być warunkiem dla ujmowania przychodów, ponieważ nie jest to spójne z modelem opartym na kontroli.

Licencje

Rady zdecydowały, że w niektórych przypadkach licencja jest obietnicą udzielenia prawa, które przechodzi na klienta w określonym punkcie w czasie, a w innych

przypadkach jest obietnicą udzielenia dostępu do własności intelektualnej jednostki, która przenosi korzyści na klienta z upływem czasu.

Podane zostaną przesłanki, które pomogą w ustaleniu sposobu ujęcia, zależnie od rodzaju licencji oraz treści ekonomicznej umowy. Będą one stanowiły wskazówkę co do tego, kiedy licencja przechodzi na klienta w jakimś punkcie w czasie, a kiedy daje dostęp. Rady zauważyły, że wytyczne muszą być wykonalne w praktyce i muszą skutkować spójnym ujmowaniem podobnych transakcji, mimo że może to być trudne do osiągnięcia.

Alokacja ceny transakcyjnej – zastosowanie podejścia wartości końcowej

Zachowano propozycje zawarte w projekcie do dyskusji z 2011 r. odnoszące się do zastosowania metody opartej na wartości końcowej do szacowania oddzielnej ceny sprzedaży. Podejście to można stosować w przypadku, gdy dwa lub więcej zobowiązań do wykonania określonych świadczeń w kontrakcie posiada oddzielne ceny sprzedaży, które są wysoce zmienne lub niepewne. W takich przypadkach cena transakcyjna powinna najpierw zostać przypisana do zobowiązań do wykonania określonych świadczeń, dla których można ustalić oddzielne ceny sprzedaży. Pozostała (kończąca) część ceny transakcyjnej należy przypisać do pozostałych zobowiązań do wykonania określonych świadczeń stosując inną metodę szacowania.

Rady wyjaśniły też, że opusty i zmienne wynagrodzenie należy najpierw alokować do jednego lub większej liczby konkretnych zobowiązań do świadczeń stosując odpowiednie wytyczne, a następnie zastosować metodę opartą na wartości końcowej.

Umowy pakietowe

Rady potwierdziły, że proponowane wytyczne dotyczące przypisania ceny transakcyjnej można stosować do grupy kontraktów lub do zobowiązań do wykonania określonych

świadczeń o podobnych cechach, jeżeli jednostka przewiduje, że przyjęcie takiego podejścia nie da istotnie odmiennego wyniku od wyniku, jaki byłby uzyskany w przypadku zastosowania wytycznych oddzielnie do każdego kontraktu lub zobowiązania do wykonania określonych świadczeń.

Rady zdecydowały się nie zamieszczać wyjątku ani uproszczenia praktycznego w odpowiedzi na obawy wyrażone przez sektor telekomunikacyjny w kwestii praktycznych problemów ze stosowaniem proponowanych wytycznych do dużego portfela kontraktów przynoszących różne wyniki. Rady obawiały się, że uczynienie tego byłoby niespójne z założeniami ogólnego modelu ujmowania przychodów.

Koszty pozyskania kontraktu

Rady zachowały wytyczne wymagające kapitalizacji kosztów pozyskania kontraktu, o ile są to koszty przyrostowe i jednostka spodziewa się je odzyskać. W praktyce jednostka może zdecydować się na odniesienie tych kosztów bezpośrednio do rachunku zysków i strat w momencie ich poniesienia, jeżeli okres amortyzacji jest nie dłuższy niż jeden rok.

Rady zastanawiały się nad innymi możliwościami, na przykład obciążaniem rachunku zysków i strat wszystkimi kosztami pozyskania kontraktu lub pozwoleniem na wybór pomiędzy zasadą obciążania rachunku zysków i strat albo ujmowaniem kosztów jako składnika aktywów. Doszły one do wniosku, że wytyczne zawarte w projekcie do dyskusji z 2011 r. są spójne z decyzjami podjętymi do tej pory w ramach projektów leasingu, ubezpieczeń i instrumentów finansowych, natomiast proponowane uproszczenie praktyczne zminimalizuje problemy z wdrożeniem.

Co dalej?

Ostateczna wersja standardu zostanie prawdopodobnie opublikowana w pierwszej połowie 2013 r. Szereg problemów wymaga jeszcze omówienia (zobacz wstawkę poniżej). Konsultacje z określoną grupą odbiorców będą trwały przez następnych kilka miesięcy i będą dotyczyły nierozstrzygniętych obszarów i istotniejszych zmian.

Data wejścia w życie prawdopodobnie nie będzie wcześniejsza niż 2016 r.

Stan obrad na temat kluczowych zagadnień projektu dotyczącego przychodów

Omówione

- Połączenia i modyfikacje kontraktów
- Oddzielne zobowiązania do wykonania świadczeń
- Ujmowanie w czasie/ pomiar stopnia zaawansowania
- Testy na obciążenia („onerous test”)
- Zmienne wynagrodzenie
- Ściągalność
- Wartość pieniądza w czasie
- Koszty kontraktów
- Licencje

Następne tematy

- Zakres
- Inne zagadnienia dotyczące kontraktów (karty kredytowe i jednostki zarządzające aktywami)
- Aktywa niefinansowe
- Ujawnianie informacji
- Wymogi przejściowe

Komisja ds. interpretacji debatuje nad definicją „wysokiej jakości”

Komisja ds. interpretacji MSSF (KI) oraz regulatorzy odpowiedzieli na pytania o to, czy obecny klimat ekonomiczny zmienił sposób, w jaki jednostki powinny określać stopę dyskonta stosowaną do wyceny zobowiązań z tytułu świadczeń pracowniczych.

Definicja „wysokiej jakości” jest następną w długiej kolejce debat związanych z obecnym klimatem gospodarczym.

Kryzys zadłużenia w strefie euro wywarł presję na ratingi kredytowe obligacji. Uległa zmniejszeniu liczba obligacji korporacyjnych posiadających rating AA, szczególnie w przypadku obligacji o dłuższym terminie. Przez to zaczęto podważać interpretację, że „wysokiej jakości” rating wymagany zgodnie z MSR 19 to rating AA lub wyższy.

MSR 19 wymaga dyskontowania zobowiązań z tytułu świadczeń pracowniczych według rynkowej stopy zwrotu z wysokiej jakości obligacji korporacyjnych, a w przypadku gdy nie występuje głęboki rynek tych obligacji, rynkowej stopy zwrotu z obligacji państwowych.

Dyskusje KI

Komisja ds. Interpretacji została poproszona o wytyczne w sprawie interpretacji terminu „wysoka jakość”. Potwierdziła ona, że MSR 19 nie precyzuje, jak ustalać stopę zwrotu z wysokiej jakości obligacji i że potrzebny jest subiektywny osąd w celu ustalenia stopy dyskonta. Komisja zauważyła, że dominującą praktyką jak dotąd jest przyjmowanie, że termin „wysoka jakość” odnosi się od obligacji uzyskujących jeden z dwóch najwyższych ratingów przyznawanych przez uznawaną agencję ratingową. Jest to spójne z bardziej precyzyjnymi wytycznymi podanymi zarówno w US GAAP i w UK GAAP.

KI nie zamknęła dyskusji na ten temat, ale stwierdziła, że nie spodziewa się znaczących

zmian metody stosowanej do ustalania stopy dyskonta z okresu na okres.

Czy do przyjęcia jest rating niższy niż AA?

MSR 19 nie definiuje wysokiej jakości i można by próbować uzasadnić przyjęcie szerszego zakresu ratingów niż AA lub wyższy. Taki subiektywny osąd powinien być przyjmowany jednolicie co roku, nawet jeśli nie był on jasno wyrażony w ubiegłych latach, a większość jednostek przez wiele lat ustalała stopę dyskonta w oparciu o obligacje o ratingu AA.

Naszym zdaniem, przy braku dalszych konkretnych wytycznych ze strony RMSR i KI, zmniejszenie się liczby wysokiej jakości obligacji korporacyjnych w ogóle lub obligacji o określonym terminie wymagalności w strefie euro nie usprawiedliwia zmiany definicji tego, co oznacza - bądź nie - wysoka jakość. Można będzie, być może, uzasadnić zmianę definicji wysokiej jakości, jeżeli nastąpi planowa zmiana praktyki stosowanej przez agencje ratingowe. Nie zauważyliśmy dowodów na to, by spadek liczby obligacji o ratingu AA i AAA w strefie euro odzwierciedlał zaostrzenie kryteriów stosowanych przez agencje ratingowe.

Kierownictwa spółek mogą zmienić sposób szacowania stopy zwrotu z obligacji korporacyjnych o ratingu AA, na przykład wykorzystując informacje dostarczane przez szerszą grupę agencji ratingowych, jeżeli to zapewni uzyskanie lepszego szacunku. Nie uważamy jednak by stanowiło to znaczącą zmianę metody.

Należy zastosować wymogi w zakresie ujawniania informacji zwarte w MSR 8, jeżeli metoda przyjęta do oszacowania stopy zwrotu z wysokiej jakości obligacji ulegnie zmianie. Wpływ tej zmiany należy określić liczbowo, nie wystarczy jedynie włączenie go do zysków lub strat aktuarialnych za okres.

Czy istnieje głęboki rynek?

Wiele wątpliwości w Europie pojawiło się w związku ze spadkiem liczby obligacji korporacyjnych o ratingu AA lub AAA, ale nie pojawiła się sugestia, że nie ma już „głębokiego rynku”. Większość jednostek w strefie euro do ustalania stopy dyskonta wykorzystuje europejską populację obligacji wyrażonych w euro, a nie tylko tę z konkretnego rynku. Naszym zdaniem nadal słusznym jest, aby

jednostki te patrzyły na strefę euro jako całość w celu ustalenia, czy istnieje głęboki rynek, oraz określenia stóp dyskonta.

Punkt widzenia regulatora

ESMA wydał publiczne oświadczenie, że jednostki nie powinny wprowadzać żadnych zmian do stosowanych metod ustalania stóp dyskonta do czasu wyjaśnienia przez KI wytycznych zawartych w MSR 19. ESMA podkreślił też wagę przejrzystości informacji w tym obszarze.

Co dalej?

KI będzie kontynuowała swoje obrady w 2013 roku. Kierownictwa spółek powinny śledzić rozwój sytuacji.

Wartość firmy i aktywa trwałe pozostają niezmiennie pod lupą regulatorów

Regulatorzy na całym świecie niezmiennie koncentrują się na utracie wartości aktywów niefinansowych i wielu z nich podkreśla, że jest to obszar priorytetowy w obecnym okresie sprawozdawczym.

Upadek Lehman Brothers we wrześniu 2008 r. został uznany przez wielu komentatorów za początek kryzysu finansowego, mimo że jego pierwsze pomruki dały się słyszeć na rynkach instrumentów pochodnych w 2007 r. Zmienność nadal nęka rynki kapitałowe i pomimo najniższych od lat stóp zwrotu z obligacji rządowych oraz wysokiej jakości obligacji korporacyjnych, inwestorzy wciąż są sceptyczni wobec instrumentów kapitałowych.

Kapitalizacja rynkowa spółek giełdowych wciąż się obniża, przeciętnie w kierunku wartości aktywów netto spółek giełdowych przyciągając ty samym uwagę regulatorów.

Na wszystkich rynkach są spółki, które prowadzą obroty przy kapitalizacji rynkowej poniżej wartości aktywów netto, przy czym w niektórych sektorach sytuacja jest gorsza niż w innych.

Wielu regulatorów na świecie niezmiennie koncentruje się na utracie wartości aktywów niefinansowych. Większość ogłosiła, że jest to dla nich obszar priorytetowy w bieżącym okresie sprawozdawczym. Spółki sporządzające sprawozdania finansowe i informacje do ujawnienia za 2012 r. powinny przeanalizować uwagi regulatorów z ubiegłych lat oraz obszary, w których regulatorzy, jak zaznaczyli, oczekują ulepszeń w tym roku.

Historia

Wielu regulatorów mówiło o tym, że wymagane informacje do ujawnienia zgodnie z MSR 36 są zbyt ogólne, słabe i/lub trywialne. Stopy dyskonta są często jedynymi ujawnianymi założeniami, a niektóre jednostki sprawozdawcze nie ujawniają bardziej wrażliwych i kluczowych założeń wbudowanych w model przepływów środków pieniężnych.

Wymogi w zakresie informacji do ujawnienia są obecnie takie same dla wartości godziwej pomniejszonej o koszty doprowadzenia do sprzedaży raz dla wartości użytkowej – po ostatnich zmianach wprowadzonych do MSR 36.

Ubiegłoroczne uwagi

W ubiegłym roku europejscy regulatorzy zakwestionowali bardziej szczegółowo informacje do ujawnienia sporządzane przez jednostki, a w szczególności:

- optymistyczne projekcje dotyczące zarówno modeli przepływów środków pieniężnych dla wartości godziwej pomniejszonej o koszt zbycia, jak i dla wartości użytkowej, pomimo doświadczeń z ostatnich czterech lat (krzywa wyceny w kształcie kija hokejowego);
- brak wymaganej analizy wrażliwości w przypadku sytuacji bliskiego zagrożenia;
- stosowanie jednakowej stopy dyskonta dla wszystkich ośrodków wypracowujących środki pieniężne, nawet jeżeli w grupie występują wyraźnie różne rodzaje ryzyka;
- dyskontowanie przepływów pieniężnych w obcej walucie według stopy dyskonta jednostki dominującej; oraz
- konkretne części składowe stopy dyskonta, na przykład premia ryzyka rynkowego, koszt finansowania oraz wskaźnik dźwigni finansowej.

Oczekiwania na ten rok

Zarówno europejscy, jak i amerykańscy regulatorzy pytali, dlaczego w obecnej sytuacji

kluczowe oszacowania stosowane w testach na utratę wartości nie są podawane w informacjach o kluczowych oszacowaniach i osądach wymaganych przez MSR 1. W tym roku oczekują, że to się zmieni.

Regulatorzy poprosili też w tym roku o większe rozbieżności informacji, w przeciwieństwie do bardzo ogólnych informacji z ubiegłych lat. W szczególności chcą widzieć następujące informacje:

- dlaczego nie przeprowadzono testu na utratę wartości, kiedy kapitalizacja rynku była poniżej wartości aktywów netto;
- informacje o przyjętych założeniach, zamiast oświadczenia, że przewidywania oparto na prognozach kierownictwa;
- okres, dla którego dokonano szczegółowej prognozy, oraz przyjętą na stałe stopę wzrostu;
- informacje o obszarach niepewności, które mogą wpłynąć na założenia; oraz
- analizę wrażliwości pokazującą, w jaki sposób te obszary niepewności wpłynęłyby na wynik.

Co należy zrobić?

Najlepszym punktem wyjścia jest solidna i dobrze udokumentowana polityka przeprowadzania testów na utratę wartości aktywów niefinansowych. Obecna niestabilność rynku zwiększa coraz bardziej prawdopodobieństwo, że testy mogą być wymagane częściej niż raz do roku, jak to jest w przypadku wartości firmy i wartości niematerialnych o nieokreślonym okresie użytkowania. Spółka powinna udokumentować przesłanki i przeprowadzać testy sprawdzające, kiedy przesłanki te występują.

Modele przepływów pieniężnych dla wartości godziwej pomniejszonej o koszt zbycia i dla wartości użytkowej powinny być odpowiednio zdefiniowane, a źródła danych wyjściowych z góry ustalone. MSR 36 nie zawiera wymogu uzgadniania tych dwóch

modeli. Jeżeli jednak spółka opiera się na wartości użytkowej w celu uniknięcia odpisu z tytułu utraty wartości, należy być przygotowanym na to, że regulator zażąda „wyjaśnienia różnicy”, jako że regulatorzy skupiają się na wartości aktywów netto przewyższającej kapitalizację rynkową.

I wreszcie ujawnianie przez spółki ogólnych „standardowych” informacji jest coraz bardziej obciążone ryzykiem ich zakwestionowania przez regulatorów. Należy upewnić się, że testy na utratę wartości i ujawniane informacje pomyślnie przejdą przez kontrolę regulatorów.

Wiadomości z Cannon Street

RMSR publikuje informację o opiniach otrzymanych w ramach konsultacji w sprawie planu prac Rady

W grudniu 2012 r. RMSR opublikowała informację o otrzymanych opiniach, która zawiera przegląd odpowiedzi uzyskanych w ramach konsultacji publicznych w sprawie planu prac Rady oraz informację o tym, jak RMSR zamierza zająć się tymi odpowiedziami.

RMSR pogrupowała opinie otrzymane od respondentów na pięć oddzielnych tematów:

- zachęta do podania okresu przyjmowania standardów, aby dać spółkom czas na dostosowanie się do nowych standardów już opublikowanych lub tych, które mają być opublikowane;
- silne poparcie dla podzielenia prac nad „Załoženiami koncepcyjnymi” na priorytety;
- dodatkowe wytyczne, które mają pomóc w zastosowaniu standardów jednostkom stosującym je po raz pierwszy;
- przeniesienie uwagi z dużych projektów na problemy związane z wdrożeniem i stosowaniem aktualnych wytycznych; oraz
- ulepszenie procesu ustanawiania standardów z położeniem większego nacisku na analizę kosztów i korzyści oraz

wcześniejsze rozpoznawanie obszarów problematycznych.

Informacja o otrzymanych opiniach zawiera opis trzech kluczowych inicjatyw mających na celu odpowiednie zajęcie się otrzymanymi opiniami.

- Po pierwsze RMSR podjęła działania w celu podniesienia jakości wytycznych w sprawie wdrożenia i stosowania, kładąc nacisk na rozszerzenie kompetencji i zasięgu KI.
- Po drugie w maju 2012 r. ponownie uruchomiony został projekt „Założeń koncepcyjnych” z ambitnym celem publikacji materiałów do dyskusji do czerwca 2013 r.
- I po trzecie, RMSR stworzyła listę dziewięciu projektów badawczych, które mają zostać podjęte w ciągu najbliższych trzech lat, gdzie w pierwszej kolejności mają być rozpoczęte prace nad zdefiniowaniem problemu i zdecydowaniem, jaką ścieżkę należy obrać w celu znalezienia odpowiedniego rozwiązania.

RMSR i Rada Konsultacyjna dyskutują na temat działalności regulowanej

RMSR planuje publikację materiałów do dyskusji (discussion paper) na temat rachunkowości działalności regulowanej do końca roku 2013. Tymczasem zamierza stworzyć standard przejściowy, który ma mieć zastosowanie dla jednostek stosujących MSSF po raz pierwszy.

W 2010 r. RMSR stwierdziła, że nie może szybko rozwiązać „kwestii progę” dotyczącej tego, czy regulowane aktywa i zobowiązania należy ujmować zgodnie z istniejącymi standardami MSSF, i zawiesiła swój projekt. Materiały do dyskusji będą opierały się na pracach przeprowadzonych do tej pory oraz badaniach podjętych obok przeglądu istniejących w „Założeniach koncepcyjnych” definicji aktywów i zobowiązań.

Materiały do dyskusji będą zawierały analizę tego, jak prawa i obowiązki jednostek regulowanych różnią się na obszarach

podlegających pod kompetencje poszczególnych regulatorów, czy te prawa i obowiązki wspomagają ujmowanie aktywów i zobowiązań oraz analizę bieżącej praktyki zgodnie z MSSF w danej jurysdykcji.

RMSR planuje też na początku 2013 r. stworzenie przejściowego standardu, który prawdopodobnie umożliwi zwolnienie jednostek stosujących MSSF po raz pierwszy ze stosowania istniejących zasad rachunkowości do czasu ukończenia standardu dotyczącego rachunkowości działalności regulowanej. Przejściowy standard prawdopodobnie zezwoli jednostkom aktualnie ujmującym aktywa i zobowiązania wynikające z regulacji stawek na kontynuowanie tej praktyki w momencie przyjęcia MSSF. W przypadku jednostek stosujących standard przejściowy będą prawdopodobnie wymagane dodatkowe informacje do ujawnienia.

Projekty do dyskusji dotyczące zmian o wąskim zakresie stosowania

Opublikowano długi szereg projektów do dyskusji, które dotyczą zmian o wąskim zakresie stosowania do istniejących standardów MSSF.

MSR 28 – Sprzedaż lub wniesienie aktywów pomiędzy inwestorem a jego jednostką stowarzyszoną lub wspólnym przedsięwzięciem

RMSR proponuje usunięcie niespójności pomiędzy wytycznymi w sprawie konsolidacji zawartymi w MSSF 10 dotyczącymi rachunkowości utraty kontroli nad jednostką zależną oraz wytycznymi zawartymi w MSR 28 (2011) dotyczącymi ujmowania wkładu aktywów niepieniężnych do jednostki stowarzyszonej lub wspólnego przedsięwzięcia.

MSSF 10 wymaga ujmowania zarówno zrealizowanego zysku ze zbycia, jak i niezrealizowanego zysku z tytułu posiadania zachowanego udziału w momencie utraty kontroli nad jednostką zależną. Natomiast MSR 28 (2011) wymaga ujęcia zysków lub strat z wkładu aktywów niepieniężnych w jednostkę stowarzyszoną lub wspólne przedsięwzięcie tylko do poziomu udziału drugiej strony w jednostce stowarzyszonej lub wspólnym przedsięwzięciu.

Najważniejsze propozycje są następujące:

- W przypadku sprzedaży lub wniesienia aktywów niepieniężnych, które stanowią „przedsięwzięcie” (zgodnie z jego definicją MSSF 3), należy ująć pełny zysk lub stratę;

- W przypadku, gdy aktywa niepieniężne sprzedane lub wniesione nie spełniają warunków definicji przedsięwzięcia, zostaną one przez inwestora ujęte proporcjonalnie do udziału innych inwestorów w jednostce stowarzyszonej lub wspólnym przedsięwzięciu; oraz
- Ustalenia, czy sprzedaż lub wkład stanowi „aktywa”, czy „przedsięwzięcie”, należy dokonać na podstawie analizy, czy sprzedaż lub wkład są częścią serii ustaleń, które powinny być ujęte jako pojedyncza transakcja.

Zaproponowane zmiany będą miały zastosowanie tylko w przypadku sprzedaży lub wkładu aktywów przez inwestora do jego jednostki stowarzyszonej lub wspólnego przedsięwzięcia. Nie obejmują one wkładu lub sprzedaży aktywów przez inwestora do wspólnej działalności.

Termin zgłaszania uwag upływa 23 kwietnia 2013 r.

MSR 28 – Metoda praw własności: udział w innych zmianach aktywów netto

RMSR proponuje, aby udział inwestora w określonych zmianach aktywów netto jednostki był ujmowany w kapitale własnym inwestora, a reklasyfikacja ujętej kwoty dokonywana w momencie zaprzestania stosowania metody praw własności.

Proponowane są następujące najważniejsze zmiany:

- udział inwestora w innych zmianach aktywów netto jednostki będzie ujmowany w kapitale własnym inwestora, oraz

- łączna kwota ujęta w kapitale własnym odnosząca się do innych zmian aktywów netto zostanie przeklasyfikowana do zysków lub strat, jeżeli inwestor zaprzestanie stosowania metody praw własności.

Termin zgłaszania uwag upływa 22 marca 2013 r.

MSR 16 i MSR 38 – Wyjaśnienie dopuszczalnych metod naliczania amortyzacji rzeczowych aktywów trwałych i wartości niematerialnych

Zaproponowano zmiany do MSR 16 i MSR 38 w celu wyjaśnienia, że metoda oparta na przychodach nie powinna być stosowana do wyliczania amortyzacji rzeczowych aktywów trwałych ani wartości niematerialnych. Uzasadnia się to w ten sposób, że metoda ta odzwierciedla model korzyści ekonomicznych wypracowanych przez składnik aktywów, a nie konsumowanie korzyści z samego składnika aktywów.

RMSR wyodrębniła jedną sytuację, w odniesieniu do praw do nadawania w sektorze mediów, w której stosowanie metody opartej na przychodach może być właściwe, ponieważ dawałoby taki sam efekt, jak metoda oparta na liczbie wytworzonych produktów. Projekt do dyskusji proponuje ograniczenie tego wyjątku do sytuacji, gdzie istnieje bezpośrednia relacja pomiędzy liczbą widzów a przychodami z reklamy.

Termin zgłaszania uwag upływa 2 kwietnia 2013 r.

Projekt do dyskusji dotyczący corocznych ulepszeń

Projekt do dyskusji opublikowany przez RMSR odnoszący się do projektu corocznych ulepszeń dla okresu 2011-2013 zmienia cztery standardy. Pozornie zmiany wydają się nieistotne. W rzeczywistości jednak po ich zastosowaniu może się okazać, że ich skutki będą znaczące.

MSSF 1 „Zastosowanie MSSF po raz pierwszy”

Zmiana do „Uzasadnienia wniosków” w MSSF 1 wyjaśnia, że w momencie publikacji nowej wersji standardu, która nie jest obowiązkowa, ale może być zastosowana wcześniej, kierownictwo może zastosować albo istniejącą, albo nową wersję standardu. Jednostka ma obowiązek stosować tę samą wersję przez cały okres przedstawiony w jej sprawozdaniu finansowym.

MSSF 3 „Połączenia przedsięwzięć”

Zmiana ta aktualizuje zakres wyłączenia dla wspólnych przedsięwzięć w MSSF 3 w celu wyjaśnienia, że stosuje się ono do wszystkich postaci wspólnych porozumień zdefiniowanych w MSSF 11. Wyjaśnia też, że zakres wyłączenia stosuje się tylko do ujmowania w sprawozdaniu finansowym samego wspólnego przedsięwzięcia lub wspólnej działalności.

MSSF 13 „Wycena do wartości godziwej”

Zmiana wyjaśnia, że „wyłączenie portfelowe” stosuje się do wszystkich kontraktów

wchodzących w zakres MSR 39 lub MSSF 9, w tym także tych, które nie mieszczą się w definicji aktywów lub zobowiązań finansowych podanej w MSR 32. Obejmują one określone kontrakty na zakup i sprzedaż pozycji niefinansowych, które można rozliczać w kwocie netto w postaci środków pieniężnych lub innego instrumentu finansowego. „Wyłączenie portfelowe” zezwala jednostce na wycenę do wartości godziwej grupy aktywów finansowych i zobowiązań finansowych na bazie netto, jeżeli jednostka zarządza tą grupą na podstawie jej ekspozycji netto na ryzyko rynkowe lub kredytowe.

MSR 40 „Nieruchomości inwestycyjne”

Zmiana wyjaśnia, że konieczne jest zastosowanie subiektywnego osądu, aby ustalić, czy nabycie nieruchomości inwestycyjnej stanowi nabycie składnika aktywów, grupy aktywów, czy też połączenie przedsięwzięć wchodzące w zakres MSSF 3. Subiektywny osąd opiera się na wytycznych zawartych w MSSF 3, a nie w MSR 40, który podaje wytyczne służące ustaleniu, czy nieruchomość jest nieruchomością inwestycyjną, czy zajmowaną przez właściciela.

Przewiduje się, że proponowane zmiany będą miały zastosowanie do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2014 r. lub później. Termin zgłaszania uwag upływa 18 lutego 2013 r.

Projekt standardu dotyczącego nabycia udziałów we wspólnej działalności

RMSR proponuje zmiany do MSSF 11 dotyczące możliwości stosowania różnych metod ujmowania nabycia udziałów we wspólnej działalności. Propozycje w projekcie do dyskusji (ED) będą miały najbardziej znaczący wpływ na sektory będące regularnymi uczestnikami wspólnych działalności oraz na jednostki, które obecnie stosują metodą „kosztową” lub „łączoną”.

Przesłanki

Zaproponowano konkretne wytyczne dotyczące ujmowania nabycia udziału we wspólnej działalności, które jest przedsięwzięciem, czym nie zajmuje się wyraźnie ani MSSF 11, ani MSR 31. Ten rodzaj transakcji występuje często w sektorze poszukiwania złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, jak również w sektorze wydobywczym.

W praktyce wypracowano trzy podejścia:

1. Podejście zgodne z MSSF 3 – sporządzający sprawozdania finansowe stosują wytyczne zawarte w MSSF 3 „Połączenia przedsięwzięć”;
2. Podejście oparte na koszcie - sporządzający sprawozdania finansowe przypisują łączny koszt nabycia udziału do możliwych do zidentyfikowania aktywów; oraz
3. Podejście łączone - sporządzający sprawozdania finansowe wyceniają możliwe do zidentyfikowania aktywa i zobowiązania w wartości godziwej i ujmują wartość końcową jako odrębny składnik aktywów.

Stosowanie tych podejść powoduje, że na różny sposób wykazywane są:

- premia zapłacona za nabycie;
- aktywa i zobowiązania z tytułu podatku odroczonego; oraz
- koszty związane z nabyciem.

Kluczowe zmiany

Proponowane wytyczne wyjaśniają, że nabycie udziału we wspólnej działalności, która spełnia warunki definicji przedsięwzięcia określone w MSSF 3, nie jest połączeniem przedsięwzięć, ponieważ strona przejmująca nie uzyskuje kontroli. Projekt proponuje niemniej stosowanie zasad rachunkowości właściwych dla połączeń przedsięwzięć. Będzie to obejmowało:

- wycenę możliwych do zidentyfikowania aktywów i zobowiązań w wartości godziwej;
- odnoszenie kosztów związanych z nabyciem do rachunku zysków i strat;
- ujmowanie podatku odroczonego; oraz
- ujmowanie wartości końcowej jako wartości firmy.

Zmiany wymagają dodatkowo ujawnienia informacji określonych w MSSF 3 oraz innych standardach MSSF odnoszących się do połączeń jednostek gospodarczych.

Zakres

Zmiany w projekcie ED będą miały zastosowanie jedynie wówczas, gdy nabyty udział jest istniejącym już wspólną działalnością, która jest przedsięwzięciem, lub gdy wspólna działalność zostaje utworzona, a istniejące przedsięwzięcie wniesione jako wkład. Ich celem nie jest regulowanie sposobu ujęcia udziału w przypadku, gdy utworzone zostaje wspólna działalność i zbiega się to z utworzeniem przedsięwzięcia.

Okres przejściowy

Projekt ED proponuje, aby zmiany do MSSF 11 stosowane były prospektywnie i tylko w odniesieniu do transakcji nabycia, które zostaną zawarte po rozpoczęciu pierwszego roku ich stosowania.

Proponowana data wejścia zmian w życie nie została określona w projekcie. Termin zgłaszania uwag upływa 23 kwietnia 2013 r.

Alfabet MSSF: „P” jak „przedsięwzięcie”

Erwin Prosen z centralnego zespołu PwC ds. doradczych usług księgowych podaje praktyczne wskazówki dotyczące powszechnych problemów wynikających z definicji „przedsięwzięcia” (business).

„Przedsięwzięcie” jest zdefiniowane w MSSF 3 (2008) jako „zintegrowany zespół działań i aktywów, którym można operować i zarządzać w celu uzyskania zwrotu w formie dywidend, obniżenia kosztów lub uzyskania innych korzyści bezpośrednio dla inwestorów lub innych właścicieli, członków lub uczestników”.

Definicja ta jest podobna do definicji podanej w poprzednim standardzie, poza dodanymi słowami „którym można”. Mimo że dodano tylko dwa słowa, efekt był znaczący. Wiele transakcji, które wcześniej traktowano jako transakcje na aktywach, należy zgodnie ze zmienionym standardem ujmować jako połączenia przedsięwzięć.

Ocena, czy transakcja stanowi połączenie przedsięwzięć, czy jest transakcją na aktywach, ma znaczący wpływ na jej ujęcie księgowe. Ocena może być prostym zadaniem, ale w wielu przypadkach wymaga zastosowania subiektywnego osądu.

Zasady rachunkowości w przypadku połączeń przedsięwzięć są bardziej złożone; wymagane jest wyliczenie wartości godziwej wszystkich aktywów, zobowiązań i zobowiązań warunkowych, ujęcie wartości firmy oraz zastanowienie się nad sposobem ujęcia kosztów transakcyjnych, zapłaty warunkowej oraz odroczonej konsekwencji podatkowych.

Czym jest przedsięwzięcie?

Przedsięwzięcie obejmuje wkłady oraz procesy stosowane do tych wkładów, mające zdolność do wytworzenia produktów. Te trzy elementy definiowane są w następujący sposób:

Wkład: Wszelkie zasoby ekonomiczne, które po zastosowaniu wobec nich jednego lub większej liczby procesów tworzą lub mają zdolność tworzenia produktów.

Proces: Każdy system, standard, protokół, konwencja lub zasada, która po zastosowaniu jej do wkładu lub wkładów sprawia, że powstają produkty.

Produkty: Rezultat wkładów i zastosowanych względem nich procesów, które zapewniają lub mają zdolność zapewnienia zwrotów w formie dywidend, obniżenia kosztów lub uzyskania innych korzyści bezpośrednio dla inwestorów lub innych właścicieli, członków lub uczestników.

Grupa aktywów nie musi obejmować wszystkich wkładów i procesów, z których korzystał poprzedni właściciel w celu prowadzenia przedsięwzięcia. Gdyby uczestnik rynku mógł z łatwością nabyć jakikolwiek brakujący wkład lub proces, lub mógł zintegrować nabyte aktywa z własnymi wkładami i procesami, wówczas grupa aktywów nadal mogłaby być traktowana jako przedsięwzięcie.

Kluczowa informacja

Standard nic nie mówi o tym, czy powinien być nabyty przynajmniej jeden proces, czy też możliwa jest sytuacja, w której nie jest nabywany żaden proces, a mimo to transakcja traktowana jest jako połączenie przedsięwzięć. Jeżeli nie zostały nabyte żadne procesy, konieczne jest zastosowanie subiektywnego osądu w celu ustalenia, czy jest to połączenie przedsięwzięć.

Kluczowe pytania

Aby ustalić, czy transakcja stanowi połączenie przedsięwzięć, czy transakcję na aktywach, należy zastanowić się nad następującymi pytaniami:

- Co kupił nabywca?
- Co uzyskał lub chce uzyskać nabywca z danej transakcji?
- Czy jakiegokolwiek istniejące procesy zostają przeniesione do nabywcy w celu wytwarzania produktów?
- Czy wkłady i procesy są wystarczające do wytwarzania produktów?
- Jeżeli jakichś wkładów lub procesów brakuje, czy uczestnicy rynku są zdolni kontynuować wytwarzanie produktów?

Więcej informacji na temat kluczowych pytań znajduje się w naszej publikacji „Praktyczny przewodnik - Połączenia przedsięwzięć: ustalanie, czym jest przedsięwzięcie zgodnie z MSSF 3 (2008)”.

Przykłady

Przykład 1 – Nabycie przedsięwzięcia

Fakty: Spółka Telefoniczna A nabywa 100% udziałów w Spółce Telefonicznej B.

Analiza: Nabyte elementy to wkłady, procesy i produkty.

Wkłady to: grunty, budynki, infrastruktura, meble, oprogramowanie, relacje z klientami i dostawcami, reputacja, umowy z klientami, marka, udział w rynku, wiedza o rynku, doświadczeni pracownicy i wiedza zarządcza.

Procesy to: procesy zarządcze, nadzór właścicielski, struktury organizacyjne, strategiczne ustalanie celów, procesy operacyjne, zarządzanie zasobami ludzkimi i finansowymi.

Produkty to: przychody od klientów, dostęp do nowych rynków, zwiększona wydajność, synergia, zadowolenie klientów i reputacja.

Przedsięwzięcie zostało nabyte, ponieważ transakcja obejmuje wszystkie aktywa i całą działalność.

Przykład 2 – Nabyte aktywa i działalność bez produktów

Fakty: Spółka Komputerowa A nabywa Spółkę Rozwoju Oprogramowania B. Spółka B została utworzona do produkcji aplikacji do urządzeń podręcznych. Bieżąca działalność Spółki B obejmuje badania i rozwój jej pierwszego produktu oraz tworzenie rynku dla tego produktu. Spółka B nie wypracowała jak dotąd żadnych przychodów i nie ma żadnych klientów. Kadra Spółki B składa się głównie z programistów. Spółka B posiada własność intelektualną, oprogramowanie i środki trwałe niezbędne do tworzenia aplikacji.

Analiza: Nabyte elementy to wkłady i procesy.

Wkłady to: własność intelektualna, środki trwałe i pracownicy.

Procesy to: procesy strategiczne i operacyjne do tworzenia aplikacji.

Prawdopodobne jest, że nabyte zostało przedsięwzięcie, ponieważ Spółka B posiada wkłady i procesy konieczne do zarządzania i wytwarzania produktów.

Kluczowa informacja

Brak produktów, takich jak przychody i produkcja, nie wyklucza traktowania jednostki jako przedsięwzięcia.

2012 – rok prorocत्व

Rok dobiegł końca, a jeżeli czytasz ten biuletyn, to przepowiednia Nostradamusa o końcu świata się nie spełniła. Oto kilka innych prorocत्व na rok 2012.

Prognozowano, że Facebook przekroczy swoją przewidywaną wycenę w ciągu pierwszych kilku dni obrotu. Akcje dopuszczono do obrotu 18 maja w cenie 38 USD.

RMSR i RMSR ogłosiły w kwietniu 2012 r., że do końca tego roku przewidują wydanie publikacji na temat projektów leasingowego i ubezpieczeniowego oraz zamknięcie ponownych obrad nad projektem dotyczącym przychodów.

Prawie wszyscy przewidywali, że Książę William i Księżna Kate będą do końca roku spodziewali się potomstwa.

Luciano Barra, „prorok olimpijski”, prognozował na podstawie obliczeń matematycznych, że Chiny zwyciężą w klasyfikacji medalowej na Igrzyskach Olimpijskich w Londynie w 2012 r.

Opublikowany w lipcu 2011 r. dokument dotyczący konsultacji w sprawie planu prac RMSR przewidywał publikację informacji o otrzymanych opiniach w 2012 r.

Niemiecki jamnik Sissi przewidział, że Bayern Monachium zdobędzie puchar Ligi Mistrzów w finałowym meczu z Chelsea.

Rok 2012 był w kalendarzu chińskim rokiem Wodnego Smoka i według prognoz miał być rokiem zmiany, przy odrobinie szczęścia – zmianę na lepsze.

Kilka przepowiedni się sprawdziło... 3 grudnia Książę William i Księżna Kate ogłosili, że spodziewają się dziecka, a przyszłość planu prac RMSR została ujawniona w ostatniej chwili (zobacz str. 8). Reszta to złudne oczekiwania.

- Na pierwszym miejscu w klasyfikacji medalowej były Stany Zjednoczone, które zdobyły łącznie 104 medale, w tym 46 złotych.
- W momencie publikacji tego biuletynu, akcje Facebooka sprzedają się po ok. 29 USD.
- Chelsea zdobyła puchar Ligi Mistrzów po rzutach karnych 1:1 (4:3).

A na froncie rachunkowości... obrady na temat przychodów trwają, a następne publikacje projektów leasingowego i ubezpieczeniowego są spodziewane w pierwszej połowie 2013 r.

I tylko Ty znasz odpowiedź na pytanie, czy rok Wodnego Smoka był dla Ciebie łaskawy. Życzymy wszystkiego najlepszego w 2013.

**Aby uzyskać dalszą pomoc w kwestiach technicznych związanych z MSSF,
prosimy o kontakt z zespołem PwC ds. sprawozdawczości finansowej w Polsce:**

Tomasz Konieczny: tomasz.konieczny@pl.pwc.com tel: +48 22 523 42 85

Robert Waliczek: robert.waliczek@pl.pwc.com, tel: +48 22 523 43 32

Marta Madejska: marta.madejska@pl.pwc.com, tel: +48 22 523 41 39

Katarzyna Gospodarczyk-Chlastawa: katarzyna.gospodarczyk@pl.pwc.com, tel: +48 22 523 46 65

Niniejszy artykuł został opracowany w celach informacyjnych i stanowi jedynie ogólne wytyczne. Nie było celem tego artykułu udzielenie specjalistycznej porady. Nie uwzględnia on celów, sytuacji finansowej lub potrzeb konkretnego czytelnika i nikt nie powinien działać na podstawie informacji zawartych w artykule przed uzyskaniem niezależnej porady profesjonalisty. Nie udziela się żadnego oświadczenia ani gwarancji (wraźnej lub dorozumianej) co do dokładności lub kompletności informacji zawartych w artykule i – w zakresie dozwolonym prawem – PricewaterhouseCoopers LLP, jego członkowie, pracownicy i przedstawiciele nie biorą na siebie żadnych zobowiązań prawnych lub finansowych ani obowiązku staranności w odniesieniu do działań lub zaniechań Państwa lub dowolnej innej osoby na podstawie informacji zawartych w niniejszym artykule oraz wszelkich decyzji podejmowanych na jego podstawie.

© 2013 PricewaterhouseCoopers. Nazwa „PricewaterhouseCoopers” odnosi się do firm wchodzących w skład sieci PricewaterhouseCoopers International Limited, z których każda stanowi odrębny i niezależny podmiot prawny. Wszelkie prawa zastrzeżone.